

РЕШЕНИЕ

№ 4502

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Красимира Желева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1920** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С. срещу Решение от 08.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по НАХД № 23624 по описа за 2012г. С обжалваното решение е отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление № 05246 от 21.10.2011г., издадено от Директора на ТД на НАП-С., с което на основание чл.355, ал.3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на [фирма] е наложена глоба в размер 1153,64лв. за нарушение на чл.7, ал.3 КСО. Касаторът обжалва решението като неправилно и незаконосъобразно, моли съда да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Твърди, че нарушението е резултатно изразяващо се в бездействие, което е довършено с изтичане на законоустановения срок за внасяне на осигурителните вноски за м.юли 2010г., съгласно чл.7, ал.3 от КСО. Нарушението е извършено от физическото лице управител, който отговаря за причинените на дружеството вреди.по отношение на ангажираната отговорност на управителя, в жалбата е посочено, че същият е управлявал в това си качество от 25.03.2011г., видно от Решение на съдружниците, взето при условията на чл.139, ал.2 от ТЗ от 25.03.2011г.Иска се да се отмени решението на СРС, и вместо него да се постанови

друго, с което да се потвърди НП.В съдебно заседание се представлява от юр.к.Ц., изразява становище за неправилност на решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба – А. С. Г. не се явява, не се представлява. Не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, 3-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите на касатора и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, по следните съображения:

За да отмени НП СРС е приел, че от събраните писмени и гласни доказателства се установявало, че към датата на съставяне на АУАН А. С. Г. не е бил управител на дружеството, а АУАН му е съставен именно в това му качество. Въззивният съд е посочил, че към датата на нарушението -30.04.2010г. Г. не е бил управител на дружество. По изложени съображения е отменил НП.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат.

По делото е установено, че на 28.04.2011г. в ТД на НАП-С. при извършена проверка е установено, че А. Г. в качеството му на управител на [фирма] е начислил и е изплатил трудови възнаграждения, без да са внесени дължими осигурителни вноски, с което не е изпълнено задължението по чл.7, ал.3 от КСО. Съгласно представената ведомост за заплати за м.април 2010г. осигурителят е начислил и изплатил трудовите възнаграждения и най-късно до края на месеца, следващ месеца през който е положен трудът-до 31.05.2010г. е следвало да внесе осигурителните вноски за ДОО за сметка на осигурените лица в размер на 1153,64лв. В резултат на извършената проверка и констатираните факти на А. Г. в качеството му на управител бил съставен АУАН. Въз основа на съставения АУАН, при идентично описание на фактичката обстановка и посочване на нарушената правна разпоредба, на 21.10.2011г. Директорът на ТД на НАП-гр.С. издал и процесното НП, в което приел, че дружеството-осигурител [фирма] не внесло дължимите осигурителни вноски за ДОО едновременно с вноските за ДОО за месец април на 2010г. до 31.05.2010г. и с това е нарушил разпоредбата на чл.7, ал.3 КСО, за което на управителя е наложена глоба в размер на 1153,64лв. на основание чл.355, ал.3 от КСО.

При тази фактическа обстановка изводите на съда са правилни като краен резултат.

С изменението на чл.355, ал.1 КСО, обн. ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., санкционната разпоредба гласи, че който наруши разпоредбите на чл.5, ал.4 и чл.6, ал.8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500 лева за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. Преди изменението й разпоредбата е предвиждала налагане на административно наказание и за нарушение на чл.7 КСО, каквото е извършеното в разглеждания случай. Но съгласно разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Безспорно в настоящия случай наказателното постановление не е влязло в сила, а с отпадането на деянието като нарушение е налице по-благоприятна правна

норма. Към настоящия момент деянието не е административнонаказуемо издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗАНН деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. При липса на разпоредба, предвиждаща налагане на административно наказание за нарушение на чл.7, ал.3 КСО, предложението за законодателно основание не може да бъде основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

По изложените съображения, касационната инстанция намира, че съдът е постановил крайния си акт в съответствие с материалноправните разпоредби и при отсъствие на съществени процесуални нарушения. Решението е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд-София-град, 3-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.10.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 ти състав по НАХД № 23624 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.